

Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene

București, 9 octombrie 2013

Nr. 4 c-19 / 746 .

NOTĂ DE INFORMARE

privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de Regulament a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului - COM (2013) 520

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului - COM (2013) 520.

- A. Având în vedere procesul-verbal nr. 4c-11/1045/8 octombrie 2013 al Comisiei juridice, de disciplină și imunități, precum și hotărârea Comisiei că inițiativa legislativă respectă principiul subsidiarității;
- B. Având în vedere Opinia Camerei Deputaților din 24 mai 2013 privind Comunicarea Comisiei „Proiect pentru o uniune economică și monetară profundă și veritabilă - Lansarea unei dezbateri la nivel european”, COM (2012) 777;
- C. Având în vedere Nota Băncii Naționale a României;
- D. Având în vedere Fișa Ministerului finanțelor publice;
- E. Având în vedere Fișa Ministerul Afacerilor Externe / Direcția Afaceri Generale, Financiare, Interne și Justiție;

- F. Având în vedere concluziile Consiliului European din decembrie 2012, martie 2013, și respectiv iunie 2013;
- G. Având în vedere Proiectul de Rezoluție a Parlamentului European referitoare la reformarea structurii sectorului bancar din UE, (2013/2021(INI));
- H. Având în vedere Studiul Parlamentului European, 492.473, Banking Union: The Single Resolution Mechanism - Monetary Dialogue 18 February 2013.

Comisia pentru afaceri europene:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE;
2. Acceptă validitatea temeiului juridic invocat de autor, respectiv art. 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care permite adoptarea de măsuri de armonizare a dispozițiilor naționale care au ca obiectiv instituirea și funcționarea pieței interne;

Reamintește concluziile Consiliului European că mecanismul unic de rezoluție (MUR) trebuie să fie creat în interiorul cadrului juridic și instituțional al UE și că, deși o revizuire a Tratatelor UE ar fi fost utilă pentru o fundamentare juridică inatacabilă a acțiunii Uniunii, motivul folosirii cadrului juridic al actualelor tratate este protejarea ordinii democratice și instituționale a UE, care ar putea fi din nou pusă în pericol prin destabilizare financiară;

3. Recunoaște că progresul accelerat către o Uniune bancară este indispensabil pentru a asigura stabilitatea financiară și creșterea economică în zona euro și în întreaga piață internă;
4. Salută decizia instituțiilor Uniunii ca Uniunea bancară să cuprindă nu doar statele membre din zona euro, ci și statele membre care nu fac parte din zona euro, dar doresc să adere, în condițiile în care România ar trebui să fie unul dintre aceste state;
5. Recunoaște necesitatea ca MUR să se aplice indiferent de mărimea instituțiilor financiare, dar semnalează că riscurile și dificultățile aplicării mecanismului sunt direct proporționale cu mărimea acestor instituții; băncile internaționale, având operațiuni transfrontaliere complexe reprezintă, în caz de incapacitate de plată, un risc la adresa altor bănci și a economiei reale, care nu se limitează la cadrul național;
6. Atrage atenția că MUR nu poate funcționa corect dacă se aplică regula că „nici o bancă nu trebuie să eșueze” și dacă li se va garanta restituirea integrală a activelor, tuturor creditorilor;
7. Regretă tendința unor instituții financiare de a conserva sistemul de dereglementare, care a favorizat producerea crizei financiare și a amplificat gravitatea ei și subliniază că băncile nu ar trebui să prevaleze în fața interesului public; reamintește că

acțiunile de salvare a băncilor finanțate de stat au condus la o creștere masivă a datoriei publice în statele membre;

8. Subliniază că riscul dezechilibrelor financiare rezidă în structurile și legăturile reciproce dintre instituțiile bancare, căci dacă piața financiară ar funcționa corespunzător, instituțiile financiare ar putea fi lichidate fără să fie nevoie de o procedură specială de rezoluție;
9. Salută principiul ca pierderile rezultate din rezoluție să fie imputate acționarilor și creditorilor care au suportat riscul de a investi în instituția respectivă, și nu contribuabililor sau depunătorilor;
10. Consideră că este corect ca statul să garanteze numai servicii esențiale ce asigură funcționarea corectă a economiei reale și agreează soluția de a se acoperi costul rezoluției prin recapitalizare internă și prin contribuții din partea sectorului bancar, astfel încât utilizarea de sprijin public cu caracter extraordinar să fie redusă la minimum;
11. Admite că dacă măsurile de rezoluție vor presupune totuși sprijin guvernamental, este potrivit să se aplice normele în materie de ajutoare de stat privind repartizarea sarcinilor și semnalează că trebuie instituită o cooperare continuă și un schimb continuu de informații între Comitet și Comisie în vederea finalizării procedurii de acordare de ajutor de stat;
12. Recunoaște că aplicarea unor reguli comune privind insolvența ar favoriza planificarea procedurilor de rezoluție;
13. Consideră că mecanismul de supraveghere centralizat trebuia completat cu un mecanism de rezoluție centralizat pentru că altfel, ar fi fost afectată credibilitatea supraveghetorului, atunci când ar fi încercat să impună rezoluția prin retragerea licenței, dar autoritățile naționale ar fi refuzat să coopereze;
14. Apreciază preocuparea Comisiei pentru asigurarea unui proces de rezoluție obiectiv și echitabil, interdicția oricărei forme de discriminare de către Comisie, Comitetul unic de rezoluție și autoritățile naționale de rezoluție, împotriva băncilor, a deponenților, a creditorilor sau a acționarilor acestora, în funcție de naționalitate sau de locul de desfășurare a activității;
15. Apreciază că sistemul ca instituțional prevăzut de propunerea de Regulament, cu BCE, în calitate de autoritate de supraveghere bancară, cu Comitetul unic de rezoluție, autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre participante și Comisia Europeană, ca autorități cu atribuții fundamentale pentru funcționarea MUR, cu colegiile de rezoluție între autoritățile naționale pentru a regla relația cu entități financiare din state ne-participante la Uniunea bancară, are suficiente valențe pentru a atinge obiectivele reglementării și reprezintă un progres în organizarea domeniului; semnalează totuși că doar dimensionarea corectă a marjei de discreție a Comitetului unic de rezoluție poate asigura încrederea în mecanism;
16. Consideră că nevoia de eficiență și coerență a unui mecanism complex și cu miză importantă, justifică acordarea către Comisie a competențelor de a iniția rezoluția

unei bănci, pe baza unei recomandări a Comitetului de rezoluție sau din proprie inițiativă, de a decide cu privire la cadrul instrumentelor de rezoluție care vor fi aplicate pentru entitatea în cauză și cu privire la utilizarea fondului pentru a sprijini măsurile de rezoluție;

17. Apreciază că există suficiente garanții pentru asigurarea legitimității democratice a MUR, prin obligația Comitetului de rezoluție de a răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului, prin obligația Comitetului de rezoluție de a informa parlamentele naționale ale statelor membre participante, cu privire la activitățile sale și de răspunde la toate observațiile sau întrebările care îi sunt adresate;
18. Semnalează totuși, că modul de adoptare a deciziilor de către Comitet prin majoritatea simplă a membrilor săi, atât în sesiunea plenară, cât și în cea executivă, unde se poate decide declanșarea procesului de rezoluție, ridică problema că în condițiile în care autoritățile naționale de rezoluție din țările gazdă dispun de un singur vot, membrii permanenți ai sesiunii executive vor avea întotdeauna majoritatea, ceea ce afectează puterea țărilor gazdă în procesul decizional și posibilitatea de a-și apăra interesele; recomandă Comisiei să perfecționeze acest sistem decizional;
19. Observă că prin libertatea conferită statelor membre care au instituit deja mecanisme naționale de finanțare a rezoluției, de a decide dacă să utilizeze sau nu astfel de mecanisme în conformitate cu legislația lor națională, sunt înlăturate o mare parte din îngrijorările privind respectarea principiului subsidiarității;
20. Semnalează totuși, că dacă rezoluția ar rămâne în general în competența statelor în timp ce costul fiscal al rezoluției ar fi mutualizat fie și parțial, autoritățile naționale de rezoluție nu ar mai fi interesate să minimalizeze costurile;
21. Observă că dacă finanțarea rezoluției ar rămâne în sarcina autorităților naționale, legătura dintre datoriile suverane și sectorul bancar nu ar fi întreruptă, iar investitorii ar continua să stabilească condiții de împrumut în funcție de locația băncii și nu în funcție de viabilitatea acesteia; de asemenea, fragmentarea pieței financiare s-ar perpetua;
22. Salută rolul conferit Fondului unic de rezoluție, de a asigura stabilitatea financiară, și nu un fond de salvare care să absoarbă pierderile sau să furnizeze capital instituției care face obiectul rezoluției și apreciază că excepțiile enunțate nu prezintă riscul de a deveni un mecanism de protecție pentru resursele private;
23. Admite că fondul funcționează ca un mecanism de asigurare la scara întregii zone euro, protecția împotriva crizelor bancare în care pierderile sunt concentrate în mod asimetric în unele state membre, fiind mult mai eficace;
24. Atrage totuși atenția la diferențele mari între statele membre, privind pierderile din recenta criză și la riscul ca sub presiunea evenimentelor unele bănci și-ar putea „dori” intrarea în procedură de rezoluție; în acest sens, considerăm că obiectiile unor state membre, vizând transferarea riscurilor financiare de la economiile individuale la ansamblul zonei euro și preferința acestor state pentru aplicarea mai rapidă a prevederilor privind restructurarea prin mijloace private, sunt justificate, dar nu

susține respingerea în ansamblu a reglementării prin invocarea absenței cadrului juridic adecvat; crede că este posibilă o precizare a adaptării sistemului decizional și funcționării MUR, astfel încât să nu fie posibilă deturnarea MUR de la scopul său; aceasta s-ar putea realiza prin determinarea unei intervenții timpurii a autorităților, cu mult înainte de momentul în care banca nu mai este viabilă, prin obligarea băncilor să își modifice strategia de afaceri, dimensiunea sau profilul de risc, astfel încât situația să se poată rezolva fără a se apela la sprijin financiar public extraordinar;

25. Consideră că, pentru un cadru echitabil, statele membre non-euro nu trebuie să participe cu contribuții financiare disproporționate la mecanism, un tratament echitabil impunând corelarea cu riscurile asociate dimensiunii sectorului bancar și bilanțurilor și istoriei recente a comportamentului instituțiilor financiare înainte și în timpul recente crize;
26. Constată validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, atât din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, cât și din perspectiva criteriului valorii adăugate, întrucât, în cazul declanșării unei crize este dificil pentru un stat individual să evalueze impactul evenimentelor asupra stabilității sale financiare și să adopte măsurile adecvate și numai un mecanism unic de rezoluție, cu un organ decizional central și un singur fond de rezoluție bancară pot aduce avantaje tuturor statelor membre; în același timp, introducerea unor regimuri obligatorii de redresare și rezoluție oferă șansa de a perfecționa structura sectorului bancar și de a avansa pe calea reformei.

Pentru motivele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședințele sale din 8 și 9 octombrie 2013, a admis că obiectivele propunerii nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii, astfel încât propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și a hotărât că **propunerea de regulament este conformă cu principiul subsidiarității.**

Președinte,

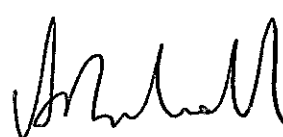
Secretar,

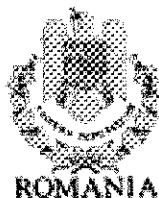
Relu FENECHIU

Redactat: DM

Ana BIRCHALL

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 9 octombrie 2013

Nr. 4 c-19 / 746 .

PROCES – VERBAL

privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de Regulament a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului - COM (2013) 520

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului - COM (2013) 520.

Membrii Comisiei au dezbătut propunerea de regulament în ședințele din 8 și 9 octombrie 2013.

Din numărul total de 26 de membri ai Comisiei pentru afaceri europene au participat la ședințe un număr de 16 deputați.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei au hotărât, cu 15 voturi pentru și o abținere, că inițiativa legislativă europeană este conformă cu principiul subsidiarității.

Președinte,

Relu FENECHIU

Red. DM

Secretar,

Ana BIRCHALL

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 8 octombrie 2013
Nr. 4c-11/1045**

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE

Proces - verbal

În conformitate cu Hotărârea Biroului permanent al Camerei Deputaților nr.11/19.04.2011 *privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale*, Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată cu *Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr.1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului [COM (2013)520], E 69-s.*

Temeiul juridic pentru prezenta propunere este articolul 114 din TFUE, care permite adoptarea de măsuri de armonizare a dispozițiilor naționale care au ca obiectiv instituirea și funcționarea pieței interne.

Pentru a susține procesul de rezoluție și a spori eficacitatea acestuia, regulamentul propus instituie un fond unic de rezoluție bancară. Propunerea de regulament este direct aplicabilă în toate statele membre, dar se aplică tuturor entităților supravegheate de către MUS. Cadrul de reglementare unic este instituit prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților a fost sesizată pentru **verificarea respectării principiului subsidiarității**.

Membrii Comisiei au dezbătut *Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr.1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului în ședința din 9 octombrie 2013.*

Din numărul total de 26 de membri ai Comisiei juridice, de disciplină și imunități la ședința Comisiei au participat 23 deputați.

În urma dezbaterii, membrii Comisiei au hotărât, cu **unanimitate de voturi** că inițiativa legislativă europeană **respectă principiul subsidiarității**.

VICEPREȘEDINTE,
Ciprian Nicolae NICA

Consilier parlamentar,
Iuliana Fuiorea